

kretariat har på forespørgsel oplyst, at man ikke påtænker at oversætte udtalelsen til andre fællesskabssprog, idet noget sådant ville forudsætte en henvendelse fra fransk side.

2. Forfatningsrådets udtalelse indeholder en redegørelse for Amsterdamtraktaten i forhold til den franske forfatning. Redegørelsen munder ud i en beslutning, hvori det fastslås, at fransk ratifikation af Amsterdamtraktaten forudsætter en forfatningsændring.

Forfatningsrådets indsigelser vedrører alene kapitlet om personers frie bevægelighed. Mere eksplicit er Forfatningsrådets beslutning begrundet i muligheden for på sigt at anvende kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen på områderne grænsekontrol, asyl-, flygtninge- og indvandrerspørgsmål (Amsterdamtraktatens art. 73 O, jf. art. 73 J og 73 K).

3. Forfatningsrådets beslutning var ventet. Alerede under regeringskonferencen tilkendegav man fra fransk side, at man forudså at få forfatningsmæssige problemer med de nye bestemmelser om fri bevægelighed.

Det skal bemærkes, at forfatningsændringer ikke er ualmindelige i Frankrig. Forfatningen kan ændres på to måder. Før det første vil parlamentet i særlig samling kunne forestå vedtagelsen af forfatningsændringen. Den anden mulighed er at lægge spørgsmålet ud til folkeafstemning. Det er præsidenten, der vælger fremgangsmåden. I 1992 gennemførtes en forfatningsændring forud for Frankrigs tilslutning til Maastrichttraktaten. Man anvendte i denne forbindelse parlamentsproceduren. Temaet for den efterfølgende folkeafstemning i september 1992 var spørgsmålet om godkendelse af selve lovforslaget om ratifikation af Traktaten om Den Europæiske Union.

De foreløbige tilkendegivelser fra franske regeringskredse er, at Forfatningsrådets afgørelse var ventet, og at man nu vil studere den konkrete tekst nærmere, før man træffer en afgørelse vedr. spørgsmålet om valg af form for vedtagelsen af en forfatningsændring.

(Alm. del – bilag 461 fra 1997-98, 1. samling)

Spørgsmål nr. S 2941 til statsministeren af Jan Kjøpke Christensen (FP)

Spørgsmål (4/8-97):

Hvad agter regeringen at foretage sig i tilfælde af, at det bliver et dansk nej til Amsterdamtraktaten?

Svar (14/8-97):

Proceduren for, at Amsterdamtraktaten kan træde i kraft, fremgår af artikel 14 i traktatens almindelige og afsluttende bestemmelser (dok. CONF. 4004/97 (da), side 145, der har følgende ordlyd:

»1. Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

2. Denne traktat træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter den sidste signatarstats deponering af ratifikationsdokumentet.«

Som det fremgår af disse bestemmelser, har målet for regeringskonferenceforhandlingerne været at nå frem til et forhandlingsresultat, som alle deltagende regeringer kan anbefale under den nationale ratifikationsproces. Regeringen har tilkendegivet, at der vil blive afholdt en bindende folkeafstemning, før Amsterdamtraktaten kan ratificeres af Danmark.

Amsterdamtraktaten er resultatet af 15 måneders forhandlinger i regeringskonferencen. Forud var gennemført omfangsrige forberedelser, herunder arbejdet i den såkaldte Refleksionsgruppe. Regeringen har deltaget aktivt i hele dette forløb med henblik på at sikre danske interesser. Dette er sket i tæt samspil med Folketingets partier.

Regeringen arbejder for et dansk ja til Amsterdamtraktaten ved den kommende folkeafstemning. Den nye traktat imødekommer i meget vid udstrækning danske europapolitiske prioriteter, som disse er udtrykt i bl.a. det forhandlingsgrundlag, som blev godkendt af et meget bredt flertal i Folketinget den 12. december. Amsterdamtraktaten er efter regeringens opfattelse et godt samlet resultat for Danmark. Regeringen finder det i klar dansk interesse at ratificere traktaten.

I tilfælde af et dansk nej til Amsterdamtraktaten ved en kommende dansk folkeafstemning vil